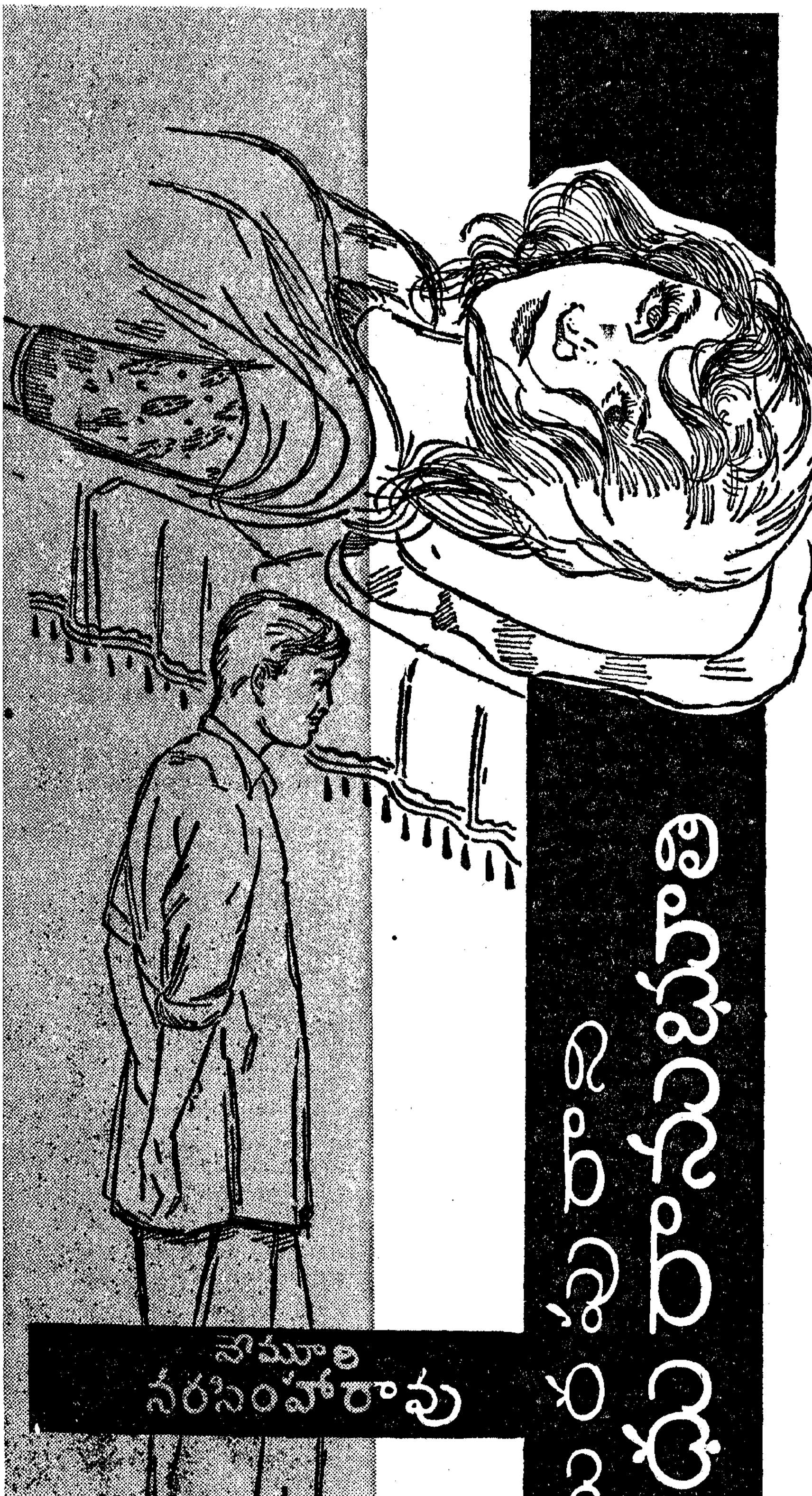

మరపురాని మధురానుభూతి

శ్రీ నోమూరి నరసింహారావు

"కరుణాకర్ వస్తారీరోజు. తెల్లవారక మునుపే పనులు చక్కపెట్టాలని చెప్పాను. ఏం ఇంత ఆలస్యంగా వచ్చావు" అంటూ రంగయ్య మేస్త్రీ దబాయించి పారేశాడు. బుగ్గమీసాలు, చేత పొన్నుకర్ర, నోట్లో బారెడు చుట్ట, గళ్ళలుంగీ, చూస్తే పూల రంగడే ననిపించాడు. "లేదు బాబూ! పొలాన్నుంచి కమ్మలు, ఆవులు ఎరువుని, పాలంపిలికి, మొక్కలకి నీళ్ళుపోత్తున్నాను." అంటూ పుల్లయ్య సమాధానం ఇచ్చాడు. సంక్రాంతి సెలవులు సుఖంగా కరుణాకర్ ఇంట్లో గడపాలని నేనూ కరుణాకర్ నిశ్చయించుకున్నాం. పట్నం వదలివెళ్ళి పల్లెలో పడ్డాం!

"సత్తెంబాబో! సత్తెంబాబో! శీనబాబు గారు పట్నంనుంచి వచ్చేశ్రను" అంటూ సంతోషంగా, మమ్మల్ని చూసి, కేకలు వేస్తున్నాడు. మాదగ్గరికి వచ్చి సామానందుకొని లోపల పెట్టేడు. రంగయ్యమేస్త్రీ. సత్యంగారు, వారిభార్య, చిట్టిపాప వీధివాకిట నుంచున్నారు. 'ఎవరూ?' అన్నట్టు, నావైపు చూస్తున్న వారికి సమాధానంగా, "నా స్నేహితుడు" అంటూ, కరుణాకర్ నాకేసి నవ్వుతూ చూశాడు.

చిన్నారిచిట్టిపాప అన్నయ్యావు దిష్టి తీసింది. నీళ్ళ చెంబులు అందించింది. "లోనికి రండి నాయనా" అన్న సత్యంగారి ఆహ్వానంతో లోనికి వెళ్లాం. "ఇపుడే వస్తాను, కూర్చోరా అంటూ కరుణాకర్ నవ్వుతూ లోనికి వెళ్ళాడు.

ఆ పెద్దయింటి సావడిలో ఏదో ఆలోచిస్తూ నలువైపులా పరిశీలనగా చూస్తూండి పోయాను. గోడమీదలక్ష్మి, సరస్వతి, వినాయకులు కలసి ఉన్న పెద్ద తైలవర్ణ చిత్రంపై నా దృష్టి ప్రసరించాను. పెద్ద గడియారం ఒకటి దానిపనిలో నిమగ్నమై ద్వారానికి పైన ఉంది. అనేకరకాల కేలండర్లు, ఫోటోలు, సర్టిఫికెట్లతో అలంకరింపబడి ఉంది. హాలుకు కుడిఎడమల రెండుగదు లున్నాయి. హాలులోని సోఫాలు, పూల తొట్టెలూ అన్నీ పరిశీలించాను. ఎవరంత చక్కగా అలంకరించారనే ఆలోచనలో నిమగ్నమయ్యాను.

క్షణకాలం గడిచింది. కుడివేపునుండి ఎడమవైపుగదిలోని కొక మెరుపు మెరసింది. ఆమె 'మందగమన జితరాజ మరాళీ' అన్నట్టు సిగ్గుతో నాకేసి చూడకుండా వెళ్లింది. రెండుక్షణాలు చకితుణ్ని కాక తప్పిందికాదు!

నా వెనుకనుంచి కళ్ళపై చల్లగా మెత్తనిదేదో తగిలినట్లయింది! ఏమిటో నన్నట్టు ఆశ్చర్యపడ్డాను. "ఎవరో చెప్పుకోండి చూద్దాం!" చిట్టిపాప నాతో దాగుడుమూత లాడింది. "చిట్టిపాపా! నువ్వే మూశావ్" అన్నాను.

మరపురాని మధురానుభూతి

పాప చిలిపిగా అల్లరి చేసింది. "నువ్వే! దొంగా!!" అన్నాను. "ఇదిగో అన్నయ్య నన్ను దొంగంటున్నారు. చూడన్నయ్యా!! చిలకపలుకులు పలికింది.

దగ్గరకి చేరదీసుకుని, ఒడిలో కూర్చో పెట్టుకున్నాను. "నేను నిజంచెపితే, నువ్వు అబద్ధం చెప్పినందుకు గాను 'దొంగా' అన్నాను. తప్పేముంది?" అన్నాను. ఆశ్చర్యపోయి "ఏమండీ అయితే అబద్ధా లాడేవాళ్లు దొంగలన్నమాట" అంది, నవ్వి. ఆనందంగా అవునని తలూపాను. "నేను! రంగయ్య!...పుల్లయ్య!...నాన్న!... అమ్మ!...అన్నయ్య! ... మీరూ! దొంగ లేనా" అని పాప సందేహించింది. తలూపుతున్నాను. "మరి భాగ్యలక్ష్మి" అంది. తల ఊగలేదు! "ఏం? అందరూ దొంగలేనా?" అనడిగింది. నా ఆలోచన వేరని పాపకు తెలీదు. "చాలుకాని, ఊరుకోండి ఎవ రయినా వింటే నవ్వుతారు..." అంది. ఏమన్నట్లు చూశాను. "దొంగలకి పెద్ద పెద్ద మీసాలుంటాయి — నల్లగా లావుగా ఉంటారు. కత్తులుంటాయి. మరి చీకటి రాత్రులలో వస్తారు. వాళ్ళు దొంగలంటేను! మకేం మసిబొగ్గుతో పెల మీదరాస్తే దొంగలొస్తారంటుంది మా అమ్మ. అయినా అవునో కాదో అడిగొస్తానుండండి మా అమ్మని" అంటూ చిందులు వేస్తూ ఒడి దిగి పరుగెట్టింది. ఇక నాకు నవ్వువచ్చింది.

"భాగ్యలక్ష్మి ఎవరు?..." తెలుసుకోవా లని మనస్సు ఆరాటపడింది...! చక్కటి పేరు. పేరుకి తగ్గ అందం. వెర్రి ఆలోచన అనిపించింది. పేరు చిరపరిచితమే ననిపించింది. నా దృష్టి గదివైపు ప్రసరించింది. గాలికి రెపరెప కొట్టుకొంటున్న తెరవెనుక ఆమె సౌందర్యం నాలో దోబూచులాడుతోంది ... ఆమె సుందర ముఖం వికసించిన పద్మంలాగుంది. కాదు చంద్రబింబంలాగుంది.

నిశ్చేష్టితయై ఆమె నావైపే చూస్తోం దనిపించింది. ఆమెచాయ లేత ఎర్రగులాబి తెరరంగులో కలసిపోయి మిరుమిట్లు గొలిపింది. ఆమె నా గురించి ఊహిస్తుంది. ఆ ఆలోచనలుఏమిటో నాకెలా తెలియచేస్తుంది? అవకాశం ఎలా లభిస్తుంది. లభించినా అభిమానం అడ్డు తగుల్తుంది.

ఆలోచనలకు ఏమికాని, ఫలించటమే కష్ట మనిచెప్పటాని కొచ్చినట్లు కరుణాకర్ వచ్చాడు. ఆలస్యం అయిందంటూ ఎదురుగ్గా ఆమె ఉన్న గదిలోకే తీసుకెళ్ళాడు. నాలో దోబూచులాడే నా ఊహా సుందరి ఏ మహానుభావుడో చిత్రించిన అతని ఊహాసుందరి అయింది. గోడకు అతుక్కుపోయింది. నా హృదయం బరువెక్కింది.

"ఏరా? చిత్రం బావుందా?" అమ్మాయి చిత్రంవైపు చూపించాడు. నేను మెచ్చు కుంటా ననుకున్నాడు. "సహజంగా, అందం ఉట్టిపడటం లేదూ?" ఆతృత వెళ్ళడించాడు. చేయెత్తి నమస్కరించా లనిపించింది. ప్రాణం నిలువునా నీరైంది. "ఏం చెప్పేదిరా?" అన్నా! "మా భాగ్యలక్ష్మి వేసింది. బాగుందా?" అని మళ్ళీ అడిగాడు.

ఇంతకీ చేతిలో పెట్టుకున్న ఆమెకు నే నేం చెప్పాలో అర్థంకాలేదు! అసలు చెప్పేఅదృష్టం నాకులేదు అనుకున్నాను స్వగతంలో! 'బావుందిరా. అదృష్టవంతులకి కళ జన్మతః పుట్టుకొస్తుంది' అనిమాత్రం వాడితో అనగలిగాను. "సరే లేరా. నువ్వెప్పుడూ ఏదడిగినా అలాగే చెప్తావు! తొందరగా కాఫీ, టిఫినుముగించి అలా మావూరు చూసొద్దాం"అన్న కరుణాకర్ కి నే నేం చెప్పానో నాకే తెలీదు. హడావిడిగా వెళ్ళిపోయాడు. ఆ చిత్రం వైపే విచిత్రంగా చూస్తుండిపోయాను.

పేరుమాత్రమే కాదు పరిచయమైంది. ఆ చిత్రంలోని ఆ సుందరికూడా చిరపరిచితమే ననిపించింది. అసలు ఊహించి చూద్దాం అనిపించింది.

ఊహించాలే కాని ఊహకందని దేదీ? గతి పదేండ్లకు పైగా చూడాలనుకుంటున్న ఆమె ఈనాటికి కళ్ళపడింది. ఆమె చిత్రంలో విచిత్రంగా కళ్ళపడింది. చిన్న తనపు చిలిపిచేష్టలు ఆమె స్వీయచిత్రంలో, నా మన సూహించింది.

* * *

అవి సంక్రాంతి పండుగరోజులు. జనప చేలు ముత్యాలపూలుపూచి వెక్కిరించేవి. వరిపొలాలు తలలు బరువెక్కి వంగి నమస్కరించేట్టుండేవి. ఇక తోటలు తోపులు, దొడ్లు, ఇళ్ళు అన్నీ మాసొంతం.

'మా చేలు పండాలి. మా అమ్మవండాలి' అని గంతులు వేస్తూఉండేవాళ్ళం. కొత్త ధాన్యపు అటుకులు. బెల్లం, కొత్తబట్టలుకట్టే వళ్ళో పోసుకుని వచ్చేవాళ్లు ఆటలాడు కొందుకు. తలంటుకుని కొత్తబట్టలు కట్టినా యిసుకలోపడి దుమ్ము మీదపోసుకుంటూ ఆడుతుండేవాళ్ళం. మురికిగా ఉండమని మమ్మల్ని దేముడు అలాగ సృష్టించా డని పిస్తుంది. 'చిన్నపిల్లల చిలిపిచేష్టలు' అంటూ సమర్థించేవారు పెద్దవారు.

"ఛీ! ఛీ!! బట్టలు మాపుకుంటున్నారు" అని ఆడపిల్లలంటే చాలు, మావాళ్లందరూ "పేడవాసన కొట్టుకుంటూ మీ బట్టలు — మహాబాగున్నటు"అనివెటకారంచేసేవాళ్ళు. "మరి గొబ్బిళ్ళుపెట్టే ఆడపిల్లలు......అది సహజం' అనేవాడ్ని. 'మీకు భోగిమంట కోసం ఎన్ని దుంగలు, ఎండిన చెట్లు తెచ్చామో చూడండి. మేం భోగిమంట

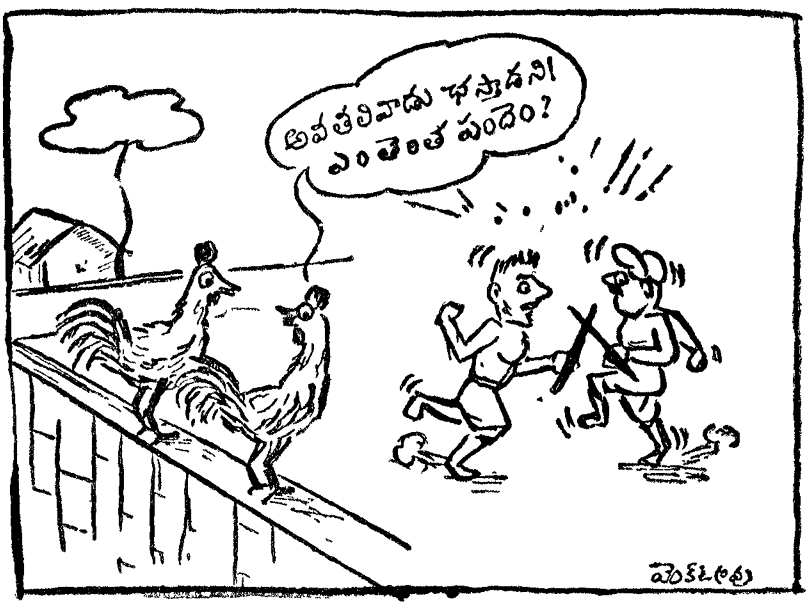

చిత్రం : డి. వెంకటరావు, నెల్లూరు.

(78 వ పేజీచూడండి)

JEYRAD
RADIO
జెరాడ్ రేడియో ఎప్పుడును ఎక్కడను
కుతూహలము నిచ్చును
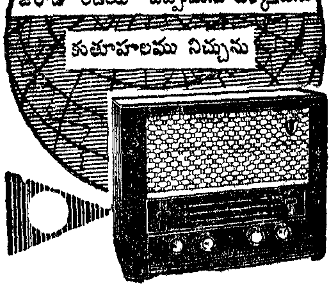
జెరాడ్ ఎలెక్ట్రానిక్ ఇండస్ట్రీస్
౮౮, తంకసాలవీధి, మద్రాసు-౧.

మా ఖాతాదారులకు శ్రేయోభిలాషులకు
హృదయపూర్వకమైన
సంక్రాంతి అభినందనలు

ఇంటింటికి
కావాలసిన
శ్రీవత్సవారి
ఔషధములు

శ్రీకాఫ్
సకలమైన దగ్గులను వెంటనే నివారించును

స్కిన్‌డెక్స్
కురుపులు గాయములు కోతలు, గజ్జి మొదలైన చర్మ రోగములను నివారించును

కిల్‌క్రీమ్
దోమలు నల్లులు ఇంకా సకలమైన పురుగులను చంపును

కాడోమాల్టు
కాడ్ లివరు ఆయిలుతో మిశ్రితమైన మాల్టు
బిడ్డలకు పుష్టినిచ్చే ఆహారము

శ్రీవత్స కెమికల్స్ & డ్రగ్స్ (ప్రై) లి. మదరాసు.30

మరపురాని మధురానుభూతి

(20 వ పేజీ తరువాయి)

వేయకపోతే మీరు పిడకలు దండలు ఎక్కడ వేసుకుంటారేం' అంటూ వాళ్ళమధ్దరించే లాగ మాటాడిన నాకు కావలసినన్ని అటుకులు బెల్లం దొరికేవి.

"బాగున్నావ్ చంద్రం. ఆ మురికి... మట్టి..." నవ్వేది లక్ష్మి. "పోవే పెద్ద చెప్పొచ్చావ్! పండగరోజుల్లో రోజుకి ఒకజత మారిస్తే ఫరవాలేదు" దబాయించాను నేను.

ఆ రోజు సాయంత్రం లక్ష్మి వాకిట ముగ్గుపెట్టి, పేడముద్ద పెట్టి, గొబ్బిపూలు, చామంతి పూలతో పూజ చేస్తోంది. వాళ్ళమ్మ 'సుబ్బి గొబ్బెమ్మ' అంటూ పాట చెపుతుంటే లక్ష్మి అనుసరిస్తోంది. 'మొగలిపువ్వంటి - మొగుణ్ణియవే' అను లక్ష్మీ!' అంటూ ఏడిపించాను. నిజానికి లక్ష్మిని ఏడిపించటం సరదా! ఏడుస్తుంటే మళ్ళీ నవ్వించేవాడ్ని. నిజానికి రంగవల్లులు తీర్చి దిద్దిన వాకిట, పాట పాడుతూ ప్రదక్షిణాలు చేసే లక్ష్మి భరత నాట్యం చేస్తున్నట్టుగా ఉండేది. తరచు డబ్బిచ్చి గంగిరెద్దువానిచేత పొగడించుకునేది. అది నాకూ సరదాగానే ఉండేది. వాడు డబ్బు పుచ్చుకుని పొగడ్తలన్నీ పొగిడి దరిద్రాపు డజను దాటించేవాడు మాకు పుట్టబోయే పిల్లల్ని.

గొబ్బిళ్ళు పెట్టుకుని, 'చంద్రం, ప్రసాదం తీసుకో' అంటూ లక్ష్మి నా చెయ్యి పట్టమనేది భిక్షించుకున్న నన్ను. పరి చేతులు మురికిగా ఉంటే నోరు తెరు' అంటూ ప్రసాదాన్ని నోట్లో వేసేది. చిన్నతనపు చిలిపితనంతో లక్ష్మివేలు కరచేవాడ్ని. పెద్ద ముత్తైదువులంతా "ఏమిటే లక్ష్మీ! ఇప్పటి నుంచి చంద్రాన్ని నీకొంగట్టుకుని తిప్పుకుంటున్నావు! చిలకాగోరింకల్లా ఉన్నారు". అంటూ మమ్మల్ని చూసి అనేవాళ్లు. నేను చిలిపిగా నవ్వుతునేవాడ్ని. లక్ష్మి బుంగమూతి పెట్టేది తకోలంగ తిచిపోయి......

అవును. ఆ లక్ష్మి నాభాగ్యలక్ష్మి. నా లక్ష్మి ఎవరో కాదు. నా బాల్యస్నేహితురాలు. చిన్నతనం గుర్తుకి వచ్చింది. నా హృదయంలో సాగింది పెద్దగాధ!

* * *

"కాఫీకిరారా" అంటున్న కరుణాకర్ మాటలు నా చెవిని పడలేదు. ఎన్నిసార్లు పిలిచాడో ఉలిక్కిపడి ఉన్నపళంగానే బయలుదేరి కాఫీ ఫను పూర్తి చేయటానికి వెళ్ళాం! సత్యంగారు భార్యతో సహా గుడికి వెళ్ళారు. చిట్టిపాప, భాగ్యలక్ష్మి, కరుణాకర్, నేను కాఫీ తీసుకుంటున్నాం.

నా చుట్టూ ఎన్నో ఆలోచనలు సీలింగు ఫేనులా తిరుగుతున్నాయి. చిట్టిపాప నా ప్రక్కగా కూర్చొంది. నా ముఖంలోకి చూస్తూ, "మీరు గొబ్బిళ్ళు పెట్టుకొంటారా? నేను సాయంత్రం గొబ్బిళ్ళు పెట్టుకుంటాను" అంది. నా కంట్లవెంట కన్నీరు జలజలా కారింది. "ఏమిటది?" అంటూ విచిత్రంగా చూశాడు కరుణాకర్. నేను ఏమీ మాట్లాడలేదు.

"పోనీలెండి. సాయంత్రం మీకు బెల్లం అటుకులు పెడతాను. ఏడవకండి" అంటూ ఓదార్చింది చిట్టిపాప. "అలాగే పెడుదువుగాని" అన్నాను. 'ఇది ఏడుపు కాదు. ఆనందబాష్పాలు. ఇది అనుభూతిలోని అమరలోకం. నాలోనేనే ఆ ఆనందం అనుభవిస్తున్నా!'

ఈ మాటలు చిట్టిపాపకు అర్థంకావు. ఆమెకు అర్థమయ్యే భాషలో నా వ్యాసయాన్ని చెప్పలేను. పాపను తీసుకుని ఎత్తుకున్నాను. అక్కడనుంచి లేచి నంచున్నాను. పాపను ఎత్తుకొన్నాను.

ఎవరో పిలుస్తున్నారు. అస్పష్టంగా నా పేరు వినిపించింది. వెనక్కి తిరిగాను. లక్ష్మి అచేతనంగా టేబిల్ మీదకు ఒరిగిపోయింది. "ఇప్పుడే వస్తాను" అంటూ డాక్టరు దగ్గరకి హడావిడిగా పరుగెత్తాడు కరుణాకర్. చిట్టిపాప ఏడుపుతో గుడిదగ్గరకి పరిగెత్తింది నా చంక దిగి. చన్నీళ్ళు ముఖాన చల్లాను. చేతులు సైతం వణికిపోయాయి. ఆమె పెదవులు 'చంద్రం' అన్న శబ్దాన్ని కలుగచేస్తున్నాయి.

ఎందుకిలా పడిపోయిందో వాళ్ళకు తెలీదు కాని నాకు తెలుసు. చిరకాలంగా తనలో అజ్ఞాతంగా నిలిచిపోయిన వ్యక్తి ఎన్నో ఏళ్ళ అనంతరం అకస్మాత్తుగా ఊడిపడితే తనదుఃఖాన్ని ఆపుకోలేక చైతన్యాన్ని కోల్పోయింది. ఆమెకు తెలుసు తన చిన్ననాటి స్నేహితుని హృదయం ఎలా బాధపడుతుందో!

"చంద్రం" ఆమె మెల్లగా పిలిచింది.

దగ్గరగా వెళ్ళాను. ఆమె ముఖంలోకి తొంగి చూశాను. అర్ధనిమీలిత నేత్రాలతో నా వైపే చూస్తోంది. మెల్లగా ఆమె పెదవులు విచ్చుకున్నాయి.

"నువ్వు......"

"అవును...నాకు తెలియకుండా వచ్చాను."

"తప్పులేదు. రావచ్చును," నెమ్మదిగా పలికింది.

కాని భయం నన్ను కారుమబ్బుల్లోని

చంద్రుణ్ని చేసింది. నాకిది అగ్నిపరీక్ష... చంద్ర గ్రహణం.

"ఏ సంక్రాంతి వేరు చేసిందో, ఆ సంక్రాంతే తిరిగి నన్ను కూడదీసింది చంద్రం!" భాగ్యలక్ష్మి మాటలు నన్ను పూర్తిగా శోకాగ్నికి గురిచేశాయి. ఆమె తిరిగి ఏదో చెప్పబోయింది. కాని చెప్పకుండానే స్మృతి గోల్పోయింది.

"లక్ష్మీ! ఏం జరిగింది" అంటూ యింటివారంతా వచ్చి చేరారు. చిట్టిపాప ఏడుస్తోంది.

కరుణాకర్ నిరాశగా తిరిగి వచ్చాడు. ఖిన్నుడై నిలబడ్డాడు. అందరూ భగవంతుని ప్రార్థిస్తున్నారు. భాగ్యలక్ష్మిని లేవదీసి గదిలో మంచంపై పరుండబెట్టారు. పూర్తిగా తేరుకోలేదు. ఎవరితోను మాటాడటం లేదు. ముఖాలు పరిశీలించి చూడటం లేదు. లక్ష్మికివి తుదిఘడియలేనా? అన్నట్టుంది. ప్రశాంతతని భంగం చేస్తూ డాక్టరుగారు వచ్చారు. దేముడల్లే వచ్చారు! అందరూ ఆయనకు నమస్కరించారు. లక్ష్మి దగ్గరకి వచ్చారు. అందర్ని బయటకు వెళ్ళమన్నారు. తప్పింది కాదు.

డాక్టరుగారు ఇవతలకి వచ్చారు. "ఫరవాలేదు. ఇంజక్షనిచ్చాను. ఎవరికోసమో బెంగ పెట్టుకుని ఉండాలి! కోలుకోవటానికి రెండు మూడు రోజులు పట్టవచ్చు. మందు పంపుతాను. ఏకాంతంగా ఉండనివ్వండి," అని చెప్పారు. గుమ్మం మెట్లు దిగి, వెళ్ళిపోతూ ఆగి, వెనక్కు తిరిగి, "చంద్రం అంట ఎవరూ?" అన్నారు. దానికి సమాధానం ఎవరూ ఇవ్వలేదు. డాక్టరుగారు వెళ్ళిపోయారు. చంద్రం ఎవరో మరోసారి తెలుసుకోమన్నారు. నిజంగా ఎవరికి తెలుసు-నన్ను 'చంద్రం' అని చిన్నప్పుడు పిలిచేవారని? నేనయినా ఈ విషయం కరుణాకర్‌తో ఎప్పుడూ చెప్పలేదు.

ఎవరిపనుల్లో వారు నిమగ్నులయ్యారు! గదిలో కరుణాకర్ ప్రక్కగా ఆమె ఏకాంతం భంగం కాకుండా చూస్తున్నాడు. నాకు తెలియకుండానే నేనో సోఫాలో చతికిలపడ్డాను. 'చంద్రం ఎవర'న్నది పెద్ద చిక్కు ప్రశ్న వారికి! నిజానికి, నాకు తెలుసున్నా నేనెంత ప్రయోజనాన్ని కలిగిస్తానో నాకే తెలియదు. వారికి తెలుసుంటే ఏం ప్రయోజనాన్ని సాధించేవారో! ఇదీ నాకు తెలియలేదు.

కరుణాకర్ చక్కని కాపురంలో ఈ సంక్రాంతి పండుగరోజుల్లో చిచ్చు పెట్టానా? నిజానికి నాకేం తెలుసు? రెండేళ్లుగా కరుణాకర్‌తో స్నేహం ఏర్పడింది. అసలు లక్ష్మి నా బాల్యస్నేహితురాలని, నా కవుతుందనుకొన్న నా భాగ్యలక్ష్మియని కరుణాకర్‌కి తెలుసా? తెలుసుంటే కరుణాకర్ లక్ష్మిని పెండ్లి చేసుకుంటాడా? ఇందులో లక్ష్మి తప్పేముంది? పదేండ్లుగా కనపడని నన్ను గుర్తుంచుకోవాలని ఎక్కడుంది? కరుణాకర్ నింతకీ చేసుకుందా? అసలు వివాహితా? లేక అవివాహితా? నా యీ ప్రశ్నలకి సమాధానం చెప్పేదెవరూ? లేరు. అవును భగవంతుడు. అంతటి యోగ్యత నాకు లేదు!

ఏ ఒక్కరూ మాట్లాడరు! డాక్టరుగారు ప్రశాంతి వాతావరణం కావాలన్నారు. పెద్దగడియారం 'టిక్ టిక్' మనే శబ్దం తప్ప మరేవిధమైన చప్పుడూ లేదు. ఎన్నో రకాలుగా ఆలోచనలు! సమాధానం లేని ప్రశ్నలు! ఊహ కందని రకరకాల ఆలోచనలు ఎన్నో ఉంటాయనిపించింది. డాక్టరుగారి ప్రవేశంతో మరోసారి భయం, ఆందోళన, కంగారు ఆ ప్రశాంతి వాతావరణాన్ని ముట్టడి చేశాయి. అందరూ ఆయనకు ఏదో చెప్పబోయారు. ఆయన ఏమీ మాట్లాడవద్దన్నట్టు "ఉష్" అని లోనికెళ్లారు.

ఆమె నా బాల్యస్నేహితురాలని చెబితే బాగుంటుందనుకున్నా! కాని అంతమాత్రం చేత ఆమెకు నయం అవుతుందా? చెప్పక పోతే ఏం ప్రమాదమో? చెపితే కరుణాకర ఏం అపోహ పడతాడో? ఒకవేళ నేనే అపోహ పడుతున్నానా?

డాక్టరుగారు తిరిగి వచ్చారు. అందర్ని బయట వీధిలోకి తీసుకెళ్లారు. ఆయన ప్రక్కనే నుంచున్న నన్ను గుర్తించలేదు. 'చంద్రం అన్న వ్యక్తితో చాలా పనుంది. అతను కావాలి' అన్నారు. ఆయనకేం తెలుసు నేనే చంద్రాన్నని!

"డాక్టరుగారూ! ఎంతైనా ఖర్చుచేయండి. లక్ష్మి ఒకటి, పిల్లొకటి కాదు. ఇద్దరూ రెండు కళ్ళు." డాక్టరుగారి చేతులు పట్టుకుని, బ్రతిమాలుతున్న సత్యంగార్ని చూస్తే జాలి వేసింది. కరుణాకర్ ఇంచుమించు ఏదో ఆలోచనలో పడ్డట్టుంది. "కరుణాకర్! ఏదో ఆలోచించు 'చంద్రం' కావాలి" అన్నారు డాక్టరుగారు కరుణాకర్ వైపు తిరిగి. డాక్టరుగారి మాటల్లో ఏమయినా సరే చెప్పేద్దా మనుకొన్నాను. కాని ఎవరో ఎందుకో నా గొంతు నొక్కేస్తున్నట్లయింది. ఏమీ చెప్పలేకపోయాను.

"ఒరే నువ్వే చంద్రంగా నటించాలి. ఏమంటావ్. చెప్పు" అన్నాడు కరుణాకర్. బ్రతిమాలుతున్న అతని ముఖాన్ని చూస్తే జాలి వేసింది. కాని అతను చెప్పిన పని ఆలోచించినప్పుడు ఒక్కమారుగా గజగజ వణికిపోయాను. ఇది గోరుచుట్టుపై రోకటి పోటయింది. ఆలోచిస్తూనుంచున్నాను.

"అవును. పని జరగొచ్చు," అంటూ డాక్టరుగారు కూడా నన్ను సమీపించారు. నేను నటించాలి. కాదు నటన నేర్పుతో యథార్థతనే ప్రదర్శించాలి. ఇది మరీ కష్టమైన విషయం. కాని ఆమె దీని ఫలితంగా కోలుకొంటుంది. ఆమె క్షేమంగా ఉండటమే కావాలి. పోనీ ఏమయితేనేం నిజం చెప్పేద్దాం అనిపించింది. "మందు పంపుతాను మనిషిని పంపించండి." అంటూ డాక్టరుగారు వెళ్ళిపోయారు.

'చంద్రం'. హుఁ! చిన్నప్పుడు నలుగురూ సరదాకి పిల్చిన పేరు. పెద్ద ప్రమాదం తెచ్చి

ఆంధ్ర బ్యాంకు లిమిటెడ్.

(స్థాపితం - 1923)

ప్రధాన కార్యాలయం - మచిలీపట్నం

విదేశీ మారకముసహా అన్నిరకముల బ్యాంకింగు వ్యాపారములు చేయబడును.

మా ఆఫీసులు ఆంధ్ర ప్రదేశమందంతటను, మద్రాసు, తిరుపూరు, కోయంబత్తూరు, సేలం (మద్రాసు రాష్ట్రం). బళ్లారి (మైసూరు రాష్ట్రము), బరహంపూరు (ఒరిస్సారాష్ట్రము)లోను కలవు. త్వరలో బెంగుళూరులో మా ఆఫీసు తెరువబడును.

మా బ్యాంకుయొక్క 3 సం॥ల మరియు 5 సం॥ల క్యాష్ సర్టిఫికేట్లు ఒక ప్రత్యేకత

వివరములు ఏ బ్రాంచి ఆఫీసునందైన తెలియగలవు.

తాడేపల్లి శ్రీరాములు,
మేనేజింగ్ డైరెక్టరు.

టి ఆర్ భగవత్,
జనరల్ మేనేజరు.

అభివందనాలు

తాడేపల్లిగూడెం తాలూకా.

నా ఏజన్సీ యేరియా, తాడేపల్లిగూడెం, పెంటపాడు, చేబ్రోలు కైకరం, నవాబ్‌పాలెం గ్రామములలోని 'ఆంధ్రపత్రిక' చందాదారులు, పాఠకులకు, యీ సంక్రాంతి శుభసమయమున నా అభినందనలు.

ద్రోణంరాజు కృష్ణారావు,

న్యూస్ ఏజంట్ : "ఆంధ్రపత్రిక".

& ఫిలింఫేర్, ఇలస్ట్రేటెడ్ వీక్లీ ఆఫ్ ఇండియా, బాలమిత్ర, ప్రజామత.

కుటుంబ నియంత్రణం

గర్భనిరోధానికి

స్త్రీలు సేవింపదగిన ఔషధము స్పెక్ టేబ్‌లెట్స్ (రిజిష్టర్డ్) గర్భమురాకుండేందుకు తేలికగానోటిలో వేసుకొని మింగే మందు12 రోజులు మందు వాడిన యడల గర్భధారణ కాకుండా చేయును..

పూర్తికోర్సు ప్యాకెట్టు 24 మాత్రలు వెల రు 12/- వి.పి అదనము

ప్రతిచోట దొరుకును

ఇండియాలోను, విదేశాలలోను ఈమందువాడినవారు అయాచితంగా అనేక యోగ్యతాపత్రములను పంపియున్నారు...

SPECK TABLETS FOR CONTRACEPTION IN ITS EASIEST AND MODERNISED FORM SEENU & CO

SEENU & CO.,

28 K TANDAVARAYA GRAMANI ST - MADRAS 21

GRAMS ORCAS, (ESTD 1946), PHONE 55357.

(ADVT. PERMITTED UNDER G.O. MS. NO. 1121 HEALTH)

దగ్గవద్దు!

జెఫ్‌రాల్ సేవించండి ఇది తక్షణం నివారించును

'ZEPHROL'

trade mark brand

జెఫ్‌రాల్ కాఫ్ సిరప్

M&B

నిర్మాతలు మే అండ్ బేకర్ లిమిటెడ్

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు మే అండ్ బేకర్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

బొంబాయి • కలకత్తా • గౌహతి • మద్రాసు • ...

మరపురాని మధురానుభూతి

పెట్టింది ఇప్పుడు కాకపోయినా మరొకప్పుడైనా చంద్రన్ని నేనేనని తెలియక పోదు. ఆనాడు అంతరూ నన్నంటే అసహ్యించుకుంటారు.

'చక్కని కాపురంలో చిచ్చుపెట్టాను. లక్ష్మికెలా ఉందో? తగ్గుతుందా? భోగిమంటకి అర్పించేసినానా? ఆమెకు ముందుగా నేనపోతే మంచిది నా గురించి ఆమె ఏమీ పోకూడదు.' ఆలోచనతో నా హృదయం బరువెక్కింది. సునపాలతో నా తల నెత్తి పొడుస్తున్నట్లుంది

సంక్రాంతి పండుగ రోజులు ఎవరూ తిండి తిప్పలు సంగతి ఆలోచించనైనా లేరు నిద్రకు మొహం వాచారు.

మెల్లగా లేచి ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళాలనుకున్నాను. వడికే ఆమె నన్ను చూసి మరింత బాధపడుతుందేమో ననుకున్నాను. నిజం చెప్పాలని నా హృదయంలో నిశ్చయం చేసుకున్నాను ధైర్యంగా ఆమె గదిలో ప్రవేశించాను—నిజం చెప్పాలని

కరుణాకర్ ఆ గదిలోనే ఉన్నాడు ఆమె ప్రశాంతతకు భంగం కలగకుండా కిటికీ లోంచి దూరంగా ఏదో చూస్తున్నాడు. 'పల్లె వాతావరణం తప్ప ఏముంది బయట' అనుకున్నాను. ఆలోచనలు తెగక బాధపడుతున్నట్టే ఉన్నాడు. ఏం చూస్తున్నాడో ఊహించలేకపోయాను ఆ క్షణంలో ఆ యిల్లు వదిలి పోవాలనుకున్నాను కాని ఎందుకో కదలలేక పోయాను. కరుణాకర్ దగ్గరగా వెళ్ళాను

ఆ గంభీర ప్రశాంతతలో ఆమెలో ఏ భావాలు రైలు చక్రాలులా గబగబా తిరుగుతున్నాయో ఊహించాను నన్ను కరుణాకర్ చూశాడు. మాట్లాడలేదు. కరుణాకర్‌ని బయటకి రమ్మని సంజ్ఞ చేశాను.

ఎక్కడికో తెలియని ప్రయాణం సాగిస్తున్నాం. కరుణాకర్ ఏదో చెప్పబోయాడు. అది కాలంలో నేనూ చెప్పబోయి ఆగాను. ఏ విషయం మాట్లాడలేక పోయాం. ఇంటి ప్రక్క పదిగజాల దూరంలోని మామిడి తోట చేరుకున్నాం. అక్కడ ఎవరూ లేరు కనుక, కరుణాకర్‌తో 'నేనే చంద్రాన్న'ని చెప్పి, క్షమాపణ కోరుకోవాలనుకున్నాను. కాని నోరు పెగిలిరాక ఊరుకొన్నాను.

'ఏరా. మనం బయలుదేరిన వేళ మంచిది కాదేమో' అన్నాడు. 'ఔ' నన్నాను.

"అసలు భగవంతుడు ఎంతరా స్వార్థంతేరా. పాపం! చూడు లక్ష్మి మా పంచ చేరింది. కష్టాలు అనుభవిస్తోంది. ఆమె జీవితమే అంత

తలిదండ్రులు యాత్రకని భద్రాచలం వెళ్ళారు. ప్రమాద వశాత్తు తలిదండ్రులు, పులివాత బడ్డారు. చిన్నతనంలోనే బాల్య వివాహం చేశారు. అందంలేని పిల్లకాదు, ఆస్తి వుంది. కాని" ఏదో బాధగా చెప్ప బోయి, పెదవులు చప్పరిసూ, చెప్పలేక ఊరుకున్నాడు. నాకు మరి ఆందోళన కలిగింది.

"స్నేహితుడివి కదా అని, చెపుతున్నా, వినరా. ఆమెకు చిన్నతనంలోనే వివాహం చేశారు. అది ఆమె కిష్టంలేదు. భర్త అందం గానే ఉంటాడు. కాని...చిన్నతనంలోనే ముచ్చటమురిపమూ తీరకుండా చనిపోయాడు. ఏదోజరిగిపోయింది.మాఅమ్మానాన్న ఆమెను విధవగా చూడలేక, ఆమెను లోకంలో కన్యగా పెంచుతున్నారు." అంటూ జలజల కన్నీరు కారుస్తూండి పోయాడు.

ఒక్కసారిగా నా కాలిక్రింది భూమి కంపించి నట్టయింది. నేనెక్కడికో అధః పాతాళానికి పోయి నట్టైంది. ఆమెకి ఈ సంఘంలో స్థానం లేకుండా చేశాడు భగ వంతుడను కున్నాను.

చాలాసేపు మౌనంగా గడిచిపోయింది. ఎవరమూ మాటాడుకో లేదు. 'ఇంటికి పోదాం పదా' అంటూకరుణాకర్ భారంగా లేచాడు. ఇద్దరం మెల్లగా బయల్దేరాం. అసలు, లక్ష్మి కోసం ఏం చెయ్యటానికి ఆలోచన తోచ లేదు. ధైర్యాన్ని, ఆలోచనా శక్తిని చేర దీసుకోవాలను కున్నాను. గదిలోనికి తిరిగి చేరుకున్నాం.

లక్ష్మికి నేనే చంద్రాన్నని తెలుసు. ఆమెను క్షమాభిక్ష వేడుకోవాలనుకొన్నాను. దగ్గరగా వెళ్ళాను. ఆమె నావైపు దీనంగా చూస్తోంది. ఇంటివారంతా అక్కడ చేరారు. మెల్లిగా సైగలు చేసి తలగడ క్రిందనుండి ఏదో తియ్యమని చూపింది. మెల్లిగా తీశాడు కరుణాకర్. అదో పెద్ద కాగితం. అది చూస్తూ నన్ను సమీపించి. "నువ్వే నా చంద్రానివి" అన్నాడు నావైపు చూసి!

"ఔను" అన్నానుతలవంచి. ఆ కాగితం నాకిచ్చాడు. ఆశ్చర్య పోయాను. దానిపై నా చిత్రమే వేసిఉంది. "చంద్రానికో మాలిపోగు" అనిరాసి ఉంది దానిపైన.

ఏ విధంగా ఆమెతో నన్ను మన్నించ మనాలో తెలీలేదు!

"క్షమించు, లక్ష్మి. నేను నిన్ను బాధ పెట్టాను. నిన్ను హృదయ పూర్వకంగా ప్రేమిస్తున్నాను. పెళ్ళి చేసుకుంటాను." ఏదో బాధగా, భారంగా, సిగ్గుగా చెప్పాను. ఆమె ఇది విని మరింత కృంగి పోయింది. కరుణాకర్ కుటుంబమంతా నిశ్చేష్టు లయ్యారు.

"క్షమించండి. లక్ష్మి నాబాల్యస్నేహితు రాలు. కాని ఏదో విధివశాత్తుజరిగిపోయింది. మా పవిత్ర ప్రేమకు ఆటంకం రానివ్వద్దు. అన్నివిషయాలు నాకు తెలుసు' అన్నాను వారి ఆమోదంకోసం ఎదురుచూస్తూ!

ఆమె పెదవులు 'చంద్రం'అన్నట్లు కదులు తున్నాయి. కన్నీరుకారుస్తోంది. పెదవులపై ఆనందం తాండవించింది. ఏలక్ష్మిని ఏడిపించాలని, ఏడ్చేటప్పుడు నవ్వించాలనుకునే వాడినో ఆ లక్ష్మిని నవ్వించగలిగాను.

కరుణాకర్ ఆమె చిత్రం ప్రక్కనే నా చిత్రాన్ని చేర్చాడు. ఆనందంతో కన్నీరు కార్చారు అందరూ!

అల్లంతదూరంగా గర్భగుడిలో గంటలు! దూరంగా కుప్పనూర్పుల కేకలు! సాయం కాలపు పిల్లవాయువులు! పూలతోటలో మాలతీ పూలవికాసం! అదంతా జీవితంలో గోప్యంగా దాచుకున్న మధురానుభూతి! ★

తయారుచేయువారు:
న్యూట్రైన్ కన్ఫెక్షనరీ కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,
చిత్తూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్.

JAYA PUBLICATIONS,
Publishers, Book-Sellers,
Hanuman Junction (Krishna Dt)

ప్రముఖ పత్రికలచే మన్ననలనొందిన

మా సాహిత్య గ్రంధములు

	రు.అ.
1. అమరజ్యోతి : K. రమేష్	0-8
2. ప్రతాప్ : నండూరి సుబ్బారావు	0-12
3. రిప్ వాన్ వెంకిల్ : ,,	0-10
4. దిక్కులేని దీనురాలు : (టాగూరు)	0-12
5. స్నేహితులు : V. S. గిరి	0-10
6. చిలుక చెప్పిన రహస్యం : నండూరి రామమోహనరావు	1-12
7. డబ్బరాజ్యం : కొడవటిగంటి కుటుంబరావు	1-8
8. జీవిత ప్రవాహం : P.V.రత్నం	3-0
9. గుక్కెడు : కొడవటిగంటి కుటుంబరావు	3-0
10 తల్లులు కూతుళ్లు : V.S. అవధాని	3-0
11 లావణ్య సుందరి : A. V. L. నరసింహారావు	2-0
12, పురోహితుడు : శ్రీమతి M. ఇందిరాదేవి	3-8

N B. గ్రంధాలయములకు పుస్తక విక్రేతలకు సరసమైన కమీషన్ యివ్వబడును.